

عنوان مقاله:

بررسی انواع تکرار و کارکردهای آن در ویس و رامین

محل انتشار:

فصلنامه فنون ادبی، دوره 9، شماره 3 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

امین بنی طالبی - دانشجوی کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

مسعود فروزنده - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران

خلاصه مقاله:

«تکرار» در زیباشناسی هنر از مباحث اساسی است و در ادبیات و بهخصوص در شعر نقش بسزا دارد. این فن ادبی در صورت کاربرد مناسب، جنبه‌های زیباشناسیک خواهد داشت و از دیدگاه سبک‌شناختی نیز گاه بیانگر سبک شخصی است. در این پژوهش، با روش توصیفی-تحلیلی، گونه‌های مختلف تکرار و توازن در سطوح گوناگون آوایی، واژگانی و نحوی در منظومه ویس و رامین (۴۳۲-۴۴۶ق) - که از داستان‌های روزگار اشکانیان و در بحر هزج به نظم در آمده است- مطالعه میشود. در بخش نخست، توازن آوایی با مقوله‌هایی نظیر توازن واجی و هجایی، در بخش دوم، توازن واژگانی، شامل انواع تکرار در سطوح مختلف واژه، گروه و جمله، و در بخش سوم، توازن نحوی با مقوله‌هایی همچون تکرار ساخت، همنشین‌سازی نقشی و جانشین‌سازی نقشی تحلیل میشود و در پایان، کارکردهای تکرار در منظومه ویس و رامین بررسی خواهد شد. نتیجه بیانگر این مطلب است که فخرالدین گرگانی توانسته از طریق تکرار، هنرمندانترین صنایع بلاغی، بهویژه صنایع لفظی را در سراسر منظومه خود به نمایش بگذارد و از این طریق، مفهوم شعری خود را با تاکید، وضوح، تنوع و لذت بالاتری به مخاطب ارائه کند و از تکرار برای تداعی و نمایش اعمال دراماتیک و انسجام میان موسیقی و مفاهیم شعری بهره ببرد.

کلمات کلیدی:

ویس و رامین، تکرار آوایی، تکرار واژگانی، تکرار نحوی، کارکرد تکرار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1188559>

